

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף עה עמוד ב

א כיצד שורפים "פרים הנשרפים" במקדש ?

ב אלו גחלים הכהן הגדול לוקח במחתה ומכניסם לפני ולפנים ?

ג כיצד למדים מ"גחלי אש" שהיינו גחלים לוחשות ?

ד נגע הפסח או הרוטב שלו בחרס התנור, מה דינו ?

א באש. שנאמר "ושרף אותו על עצים באש", כתב "אש" לבסוף למעט סיד רותח. ומן הכתוב (ובהמשך הפסוק) "על שפך הדשן ישרף", למדים:
1. שיש להתעסק בשריפתו עד שתיגמר השריפה, ואף שהצית האור ברובו.
2. שורף במקום שפך הדשן, אף כשאינן שם דשן.

ב גחלים לוחשות, שנאמר "ולקח מלא המחתה גחלי אש".

ג רב ששת: "גחלי" משמע בין גחלים עוממות (וכוונתו) ובין גחלים לוחשות. ו"אש" היינו שלהבת ממש (ודלא כרבי ש"אש" מרבה גחלים), ואינו מקיים שניהם אלא בגחלים לוחשות.

אביי: "גחלי" היינו עוממות, ו"אש" משמע אפילו שלהבת. אלא לוקח גחלים לוחשות. (קשה, וכי צריך למעט שלהבת בלא גחלת, והרי מעלה עשן ואין זה דרך כבוד).

רבא: "גחלי" היינו עוממות. ו"אש" משמע שיכול להביא עץ שאחזה בו האש ברובו, ועד שיכנס לקדש הקדשים ייעשה כולו גחלת.

אך "ולקח גחלי אש" מלמד שצריך שיהיו גחלים כבר משעת הלקיחה.

ד פסח: קולף את הבשר שנגע בחרס, מפני שנצלה מחום החרס ולא מחום האש.

רוטבו: נטף על החרס וחזר ונבלע בפסח, נוטל את מקומו (כיון ששומן נבלע הרבה).
נטף על סולת (ורתחת) ונצלה מחמתה, קומץ את מקום הרוטב ושורפו.